

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.141 van 3 maart 1998
in de zaak A. 46.006/XII-805.**

In zake : de n.v. ENTERPRISES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. RAETS,
kantoor houdende te WELLEN,
Bosstraat 6 B

tegen :

de stad HASSELT, vertegenwoordigd door de
burgemeester,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. LAMON,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 40.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. ENTERPRISES op 13 februari 1992 heeft ingediend om
de vernietiging te vorderen van het besluit van
30 januari 1992 van de burgemeester van de stad Hasselt
waarbij aan Michel VREVEN verbod wordt opgelegd om de
discotheek Le Castell te exploiteren gedurende drie
weken vanaf de betekening van de beslissing;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 28 augustus 1995
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 14 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. RAETS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat H. LAMON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Verzoekster is uitbaatster van de discotheek Le Castell, gelegen te Hasselt aan de Kempische Kaai, nr. 53. De uitbatingsvergunning staat op naam van Michel VREVEN die, naar blijkt uit het administratief dossier, met de verwerende partij in contact getreden is als "afgevaardigde beheerder" van de verzoekende vennootschap.

1.2. Op 23 oktober 1991 vraagt de Dienst voor Regeling der Binnenvaart, eigenaar van een appartement aan de Kempische Kaai, nr. 57, aan het college van burgemeester en schepenen om "preventief op te treden"

tegen de lawaaihinder die de mogelijke heropening van de discotheek -zij was in december 1988 gesloten op bevel van de burgemeester- zou kunnen veroorzaken. Volgens deze dienst hebben in het verleden uitgevoerde geluidsmetingen aangetoond dat de constructie van het gebouw niet geschikt is voor de uitbating van een discotheek.

Ook de bewoner van het appartement, G. MEYERS, vraagt aan het stadsbestuur op 26 oktober 1991 om gepaste maatregelen. Hij verhaalt daarbij de ernstige verstoringen van zijn weekendrust in het verleden.

1.3. Op 30 oktober 1991 richt de politiecommissaris van Hasselt een eerste verslag aan de burgemeester. Hij wijst erop dat hij "ingevolge de aanvraag tot heropening van de dancing (...) al twee klachtbrieven ontving" -de sub 1.2. genoemde-, dat de burgemeester in het verleden de uitbating reeds twee keer gesloten heeft wegens nachtrustverstoring door muziekoverlast en dat "deze bouw niet geschikt zou zijn voor een dancing om reden dat er altijd muziekoverlast zal zijn bij de geburen omdat de constructie van de bouw het geluid niet voldoende kan tegenhouden".

1.4. Vanaf 8 november 1991 wordt de discotheek geopend.

In november en december 1991 blijven MEYERS en zijn huiseigenaar aan de burgemeester schrijven.

Op 3 december 1991 stuurt de politiecommissaris een nieuw verslag aan de burgemeester. Daarin brengt hij het relaas van zijn bevindingen sinds de wederopenstelling van de discotheek.

1.5. Op 6 januari 1992 schrijft de burgemeester aan verzoekster. Hij beklagt er zich over dat zij zich niet aan de gemaakte afspraken houdt, inzonderheid haar

belofte om de 90 dB-grens te respecteren, hetgeen "door de politie herhaalde malen vastgesteld (was)", en stelt "hardere maatregelen" in het vooruitzicht indien zij zich niet richt naar de met de politie gemaakte afspraken.

1.6. Op 21 januari 1992 stelt de politiecommissaris een nieuw verslag op betreffende vaststellingen gedaan in de periode van 16 december 1991 tot 18 januari 1992.

1.7. Op 24 januari 1992 antwoordt verzoekster op de sub 1.5. vermelde aanmaning van de burgemeester. Zij wijst erop dat de klachten uitgaan van de enige buurtbewoner, dat van die persoon toch enige tolerantie zou mogen verwacht worden en dat tot op datum van 18 januari 1992 geen overtredingen inzake geluidshinder vastgesteld zijn kunnen worden. Zij voegt eraan toe dat zij bijkomende isolatiewerken laat uitvoeren.

1.8. Op 30 januari 1992 treft de burgemeester dan het thans bestreden besluit. Het is in volgende bewoordingen gesteld:

"De Burgemeester,

Gelet op de verslagen van de Commissaris van Politie betreffende de verstoring van de openbare orde en rust in de discotheek 'Le Castell' gelegen te Hasselt, Kempische Kaai 53, uitgebaat door de Heer VREVEN Michel, Norbert, Maurice, geboren te Tongeren op 03.07.1962 en wonende Casterstraat 70 bus 3.

Overwegende dat uit deze verslagen en uit de talrijke klachten van derden blijkt dat de exploitatie van voornoemde discotheek door muziekoverlast en lawaai de bewoonbaarheid van het gebied langsheen de Kempische Kaai in het gedrang brengt en aldus de openbare orde verstoort.

dat uit voornoemde verslagen, klachten en de gevoerde briefwisseling bovendien blijkt dat de verstoring van de openbare orde en rust aanhoudt ondanks herhaalde mondelinge en schriftelijke verwittigingen;

dat bijgevolg de enige efficiënte maatregel de tijdelijke sluiting is;

dat de effectiviteit van de te nemen maatregel in de hand wordt gewerkt door hem onmiddellijk te doen ingaan;

Gelet op de artikelen 133 en 135 van de Nieuwe Gemeentewet.

BESLUIT

Artikel 1. Aan de heer VREVEN Michel, Norbert, Maurice, geboren te Tongeren op 03.07.1962 en wonende te Hasselt, Casterstraat 70 bus 3, wordt verbod opgelegd om de discotheek 'Le Castell' gelegen te Hasselt, Kempische Kaai 53, hetzij zelf, hetzij door middel van derden te exploiteren gedurende een termijn van drie weken.
(...)"

Deze beslissing is aan verzoekster ter kennis gebracht op 31 januari 1992.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel onder meer aanvoert dat de besteden beslissing "de rechtens vereiste grondslag mist"; dat zij in dat verband uiteenzet dat de beslissing verwijst naar "klachten van derden" terwijl er in een straal van 100 meter rond haar discotheek slechts één geuur woont, te weten G. MEYERS, dat de beslissing overweegt dat verzoeksters discotheek de "bewoonbaarheid van het gebied (...) in het gedrang brengt" terwijl er in de brede omgeving slechts "één bewoner" woont, terwijl er in de buurt een concentratie van discotheken is (in het pand naast het hare een discotheek "met een volume dat minstens vier maal groter is dan Le Castell" en aan de overkant van de straat een discotheek die zich de "grootste van Europa" noemt) en terwijl de buurt geen woonkarakter heeft omdat er "enkel handel-horeca" gevestigd is, dat nergens uit blijkt dat de "talrijke klachten" gegrond zijn omdat uit geen contradictoir stuk blijkt dat zij verantwoordelijk zou zijn voor burenhinder of geluidsoverlast en omdat zij nog niet vervolgd werd, en dat "de heer MEYERS (...) een aanvaardbare tolerantie dient op te brengen voor de handelsactiviteiten welke in deze brede omgeving worden uitgeoefend";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing volkomen voldoet aan de vereisten gesteld door de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen omdat zij de juridische en de feitelijke gronden vermeldt waarop de beslissing steunt, te weten enerzijds de verwijzing naar artikel 133 en 135 van de nieuwe gemeentewet met betrekking tot de verstoring van de orde en de rust en anderzijds de "verslagen van de commissaris van Politie en de aanhoudende klachten van derden, waaruit blijkt dat de bewoonbaarheid van de buurt, en dus de openbare orde en rust in het gedrang zijn" en omdat die grondslagen "afdoende (zijn) om een tijdelijk sluitingsbevel te dragen"; dat zij, wat de "talrijke klachten" en "politieverslagen" betreft verwijst naar de stukken van het administratief dossier, waaruit blijkt dat niet alleen G. MEYERS, maar ook de Dienst der Scheepvaart klacht heeft ingediend; dat zij vervolgens uiteenzet dat het irrelevant is te verwijzen enerzijds naar andere inrichtingen uit de buurt omdat te dezen alleen de wijze van exploitatie door de verzoekende partij aan de orde is en anderzijds naar de omstandigheid dat er slechts één buurtbewoner is omdat aanvaard wordt dat de verstoring van de orde, van de rust of van de gezondheid van één particulier volstaat opdat opgetreden zou kunnen worden; dat zij daaraan toevoegt dat de buurt als "woongebied" op het gewestplan ingekleurd is zodat de zorg voor "de bewoonbaarheid van de buurt" een legaal opzet uitmaakt; dat zij tenslotte betoogt dat de overheid discretionair de maatregelen kiest waarmee zij de openbare orde, rust en gezondheid wil verzekeren, zonder dat de rechter de opportuniteit van de genomen maatregel kan beoordelen;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord uiteenzet dat uit het administratief dossier blijkt dat er alleen klachten bestaan die uitgaan van G. MEYERS en dat de verslagen

van de commissaris alleen aantonen dat er nooit een overtreding van welke bepaling dan ook vastgesteld is; dat zij erop wijst dat het indienen van klachten en het opstellen van politieverlagen niet betekent dat de klachten gegrond zijn, dat het dossier aantoonst dat zij als een goed huisvader tewerk is gegaan omdat zij voorafgaandelijk aan de opening van de discotheek "de nodige isolatiewerken" heeft laten uitvoeren zodat alle toen uitgevoerde metingen gunstig waren; dat zij besluit dat, indien het gewestplan haar uitbating in een woongebied plaatst, de realiteit "anders is";

3.1. Overwegende dat de bestreden beslissing steunt op "de verslagen van de commissaris van politie betreffende de verstoring van de openbare orde en rust in de discotheek" en op de "talrijke klachten van derden" waaruit volgens de burgemeester blijkt vooreerst dat "de exploitatie van (de) discotheek door muziekoverlast en lawaai de bewoonbaarheid van het gebied langheen de Kempische Kaai in het gedrang brengt en aldus de openbare orde verstoort" en vervolgens dat de rust- en ordeverstoring "aanhoudt ondanks herhaalde mondelinge en schriftelijke verwittigingen";

3.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de "talrijke klachten van derden" waarop de burgemeester doelt alle uitgaan van G. MEYERS, die met zijn gezin een aan de discotheek palend appartement bewoont en die in zijn zaak geruggensteund wordt door de eigenaar van het pand, een openbaar bestuur; dat zulks evenwel de ernst van de klacht niet vermindert, ook niet wanneer men in aanmerking neemt dat het gezin MEYERS het enige is dat in "het gebied langsheen de Kempische Kaai" woonachtig is;

3.3. Overwegende dat, eveneens blijkens het administratief dossier, de politie van Hasselt drie verslagen opgemaakt heeft met betrekking tot het geluid

geproduceerd door de discotheek van de verzoekende partij;

Overwegende dat het eerste verslag dagtekent van 30 oktober 1991, dit is vooraleer de discotheek werd opengesteld; dat het verwijst naar een klacht van buurman MEYERS en diens huiseigenaar waarin de vrees wordt uitgedrukt dat de heropening van de discotheek net als vroeger zijn nachtrust zal verstoren; dat er evenwel ook in uiteengezet wordt dat de uitbater met het oog op de heropening isolatiewerken uitvoert langs de kant van buurman MEYERS;

Overwegende dat het verslag van 3 december 1991 het relaas geeft van verschillende -voor het merendeel door buurman MEYERS aangevraagde- bezoeken ter plaatse van de politie in de tweede helft van november 1991, maar dat het besluit dat de uitbater op 14 november 1991 een uitbatingsvergunning 240 I gekregen heeft "op basis van de wettelijke bepalingen en goedgekeurde preventieve geluidsmetingen" en dat "geen inbreuken op de wet konden worden vastgesteld"; dat de teneur van dat verslag wel is dat de herkenbaarheid van de politie de uitbater steeds de gelegenheid geeft de muziek bij haar aankomst stiller te zetten, maar dat het geen enkel concreet bewijs bevat van het bestaan van lawaaihinder -laat staan van lawaaioverlast- binnenin het appartement van buurman MEYERS;

Overwegende dat het verslag van 21 januari 1992 opnieuw verwijst naar tussenkomsten van de politie op 16 en 20 december 1991 en 18 januari 1992, alle uitgevoerd op klacht van MEYERS; dat bij de tussenkomst van 20 december 1991 de politieinspecteur in het appartement van MEYERS heeft kunnen vaststellen dat "de muziek op de slaapkamer van de kinderen wel hoorbaar (was)" evenals "ander rumoer" maar dat binnenin de discotheek "de toegelaten normen niet overschreden

werden" zodat hij enkel proces-verbaal opgemaakt heeft "wegens nachtrumoer en geluidsoverlast"; dat bij de tussenkomst van 18 januari 1992 de politieinspecteur vastgesteld heeft dat "de muziek van Le Castell duidelijk hoorbaar was in de kinderkamer bij klager" en dat de muziek in de discotheek zelf 96 dB beliep, hetgeen een inbreuk is op de toegelaten normen voor muziek in openbare en private inrichtingen; dat dit verslag het bewijs inhoudt dat het lawaai van de discotheek tot in het appartement van MEYERS doordringt; dat het evenwel geen nadere aanwijzingen geeft over de ernst van de hinder die het lawaai van de discotheek in het appartement van MEYERS veroorzaakt;

3.4.1. Overwegende dat de burgemeester in artikel 135, § 2, tweede lid, 2°, van de nieuwe gemeentewet de bevoegdheid vindt om maatregelen te nemen teneinde de (verdere) verstoring van de openbare rust tegen te gaan; dat hij in dat verband de bevoegdheid heeft om bij wege van een administratieve maatregel een discotheek wegens geluidsoverlast voor de buurtbewoners te sluiten, ongeacht de vraag of slechts één dan wel meerdere personen zich het slachtoffer vinden van de rustverstoring, ongeacht de vraag of er een strafrechtelijk beteugelbare inbreuk gepleegd is en ongeacht de vraag naar de stedenbouwkundige classificatie van de zone waarin de betreffende inrichting gelegen is;

Overwegende dat het treffen van een politiemaatregel wel afhankelijk is van een effectief bestaande verstoring van de openbare rust die afdoende wordt bewezen; dat zulks te dezen betekent dat moet worden nagegaan of de burgemeester op grond van de gegevens waarover hij beschikte kon besluiten dat de "bewoonbaarheid van het gebied" in het gedrang was gekomen; dat rekening houdend met de omstandigheid dat slechts één gezin in "het gebied" woonachtig is, dat onderzoek beperkt kon worden tot de vraag of de lawaai-

hinder in het appartement van het gezin MEYERS als een verstoring van de openbare rust in de buurt kon gezien worden;

3.4.2. Overwegende dat een niet geverifieerde klacht van een buurman evident niet het bewijs levert van overmatige lawaaihinder; dat als sub 3.3 gezien, één verslag van de stedelijke politie aan de burgemeester wel aantoont dat het gezin MEYERS lawaaihinder van de naastgelegen discotheek ondergaat, maar dat er niet uit afgeleid kan worden of die lawaaihinder wel de hinder van het nabuurschap overstijgt bij zoverre dat hij als een verstoring van de openbare rust in de buurt kan worden gezien;

Overwegende dat de Raad van State in het dossier geen objectief gegeven aantreft waarop de burgemeester kon steunen om de lawaaihinder in het appartement van het gezin MEYERS als een verstoring van de openbare rust in de buurt te katalogeren; dat derhalve niet bewezen is dat de burgemeester reden had om tegenover verzoekster gebruik te maken van de bevoegdheid die hij vindt in artikel 135 van de nieuwe gemeentewet; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 30 januari 1992 van de burgemeester van de stad Hasselt waarbij aan Michel VREVEN verbod wordt opgelegd om de discotheek Le Castell te exploiteren gedurende drie weken vanaf de betekening van de beslissing.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie maart 1900 achtennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.